

22 Φεβρουαρίου, 1991

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ.43/88, 44/88, 45/88,
98/88, 122/88, 123/88).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος — Τους προσδίδεται μεγάλη σημασία λόγω της στενής σχέσης του Προϊσταμένου ενός Τμήματος με τους υφισταμένους του.

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Σύσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος — Παράλειψη ειδικής αιτιολόγησης της μη υιοθέτησής της από την Ε.Δ.Υ. μπορεί να καλύπτεται με λεπτομερή ανάλυση και αξιολόγηση των προαχθέντων σε συνάρτηση με αυτή.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Υπεριτερεί όταν τα άλλα καθιερωμένα κριτήρια, δηλαδή η αξία και τα προσόντα, είναι ίσα.

15 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι Ακυρώσεως — Κατάχρηση εξουσίας — Υπάρχει όταν η Διοίκηση, στην άσκηση της διακριτικής της εξουσίας, παραβαίνει το σκοπό του Νόμου — Το μέρος που επικαλείται την ύπαρξη κατάχρησης εξουσίας φέρει και το βάρος της απόδειξης — Η "υπόνοια" για ύπαρξη κατάχρησης εξουσίας δεν είναι αρκετή.

20 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος — Η λακωνικότητα της σύστασης δεν συνειπάγεται ακυρότητα — Οι λόγοι της σύστασης αποκαλύπτονται σε τρόπο ώστε να είναι δυνατός ο αναθεωρητικός έλεγχος εφόσον στη σύσταση προσδιορίζονται επακριβώς τα κριτήρια στα οποία βασίστηκε ο Προϊστάμενος, τα οποία καθορίζονται στο άρθρο 44(2) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου 33/67, δηλαδή η αξία, τα προσόντα και η αρχαιότητα.

25

- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος — Πρέπει να συνάδουν με τα στοιχεία των φακέλων — Αν συγκρούονται ουσιωδώς με αυτά καθίσταται τρωτή όπως και η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας στην έκταση και στο βαθμό που βασίστηκε στη σύσταση. 5
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Συμβουλευτικής Επιτροπής — Ο Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμος (Ν. 33/67) — Άρθρο 36 — Τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής έχουν συμβουλευτικό χαρακτήρα και δεν δεσμεύουν.
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Σχέδια Υπηρεσίας — Η ερμηνεία τους ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του διοικητικού οργάνου που είναι επιφορτισμένο με την εφαρμογή τους — Το Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο αν η ερμηνεία και εφαρμογή δεν ήταν εύλογα επιτρεπτές. 10
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος — Η μη αναφορά σε όλους τους υποψηφίους δεν επηρεάζει το κύρος τους. 15
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Σύνταξη και προσυπογραφή — Υπάρχουν περιπτώσεις κατά τις οποίες είναι δυνατή η αξιολόγηση και η προσυπογραφή της έκθεσης από το ίδιο πρόσωπο — Παρασκευή της έκθεσης από το Διευθυντή του Τμήματος, αποτελεί τέτοια περίπτωση — Σχετικός ο Κανονισμός 3(1) της Εγκυκλίου 491. 20
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Προσυπογραφή τους από τον Διευθυντή του Τμήματος είναι δυνατή γιατί ως προϊστάμενος δύναται να συλλέξει πληροφορίες για τους κρισταμένους του ώστε να διαμορφώσει δική του άποψη. 25
- Οι αιτητές, με τις προσφυγές, οι οποίες συνεκδικάστηκαν λόγω συνάφειας, προσέβαλαν την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη, αντ' αυτών, στη θέση Λειτουργού Ευημερίας, 1ης Τάξης, Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας. Η θέση αυτή ήταν θέση προαγωγής. 30
- Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:
- (1) Όσον αφορά την Υπ. Αρ. 43/88, την Υπ. Αρ. 44/88 και τα κοινά τους σημεία, από τα ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία και ειδικότερα από το πρακτικό της συνεδρίασης της Ε.Δ.Υ., προκύπτει σαφέστατα ότι η αρχαιότητα των υποψηφίων εξετάστηκε και αποδόθηκε σε αυτήν η δέουσα σημασία. Τόσο ο αιτητής Αρ. 1, όσο και όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη συστήθηκαν από το Διευθυντή του Τμήματος για προαγωγή. Οι αιτητές 2, 3, 4 δεν συστήθηκαν. Στη σύσταση αυτή, όπως έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί, προσδίδεται μεγάλη σημασία λόγω της στενής σχέσης του Προϊσταμένου ενός Τμήματος με τους κρισταμένους του. Στην επίδικη απόφαση η Ε.Δ.Υ., αν και δεν αιτιολογεί ειδικά με αναφορά στο όνομα του 35 40

αιτητή Αρ. 1 τη μη προαγωγή του παρόλο που είχε τη σύσταση, εντούτοις αναλύει λεπτομερώς και αξιολογεί τους προαχθέντες σε συνάρτηση με τις συστάσεις του Διευθυντή του Τμήματος. Αυτό καταδεικνύει ότι οι συστάσεις όχι μόνο δεν αγνοήθηκαν αλλά λήφθηκαν σοβαρά υπόψη. Πέραν των κατ' ιδίαν διαπιστώσεων, συμπερασματικά και με βάση τα συγκεκριμένα στοιχεία, όλοι οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών. Το ίδιο ισχύει και για τον αιτητή στην Υπ' Αρ. 44/88 όπου πρέπει να τονιστεί ότι έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί ότι η αρχαιότητα υπερτερεί όταν τα άλλα καθιερωμένα κριτήρια, δηλαδή η αξία και τα προσόντα είναι ίσα, που στην παρούσα περίπτωση δεν είναι ίσα, οπότε η απόφαση της Ε.Δ.Υ. υπό τις περιστάσεις ήταν εύλογα επιτρεπτή. Εξάλλου, κατάχρηση εξουσίας υπάρχει όταν η Διοίκηση, στην άσκηση της διακριτικής της εξουσίας, παραβαίνει το σκοπό του νόμου. Το μέρος που επικαλείται την ύπαρξη κατάχρησης εξουσίας φέρει και το βάρος της απόδειξης. Η "υπόνοια" για ύπαρξη κατάχρησης εξουσίας δεν είναι αρκετή. Οι αιτητές δεν προσκόμισαν κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει τους ισχυρισμούς τους.

(2) Σχετικά με την Υπ. Αρ. 45/88, η σύσταση του Διευθυντή δεν καθίσταται άκυρη από μόνο το γεγονός ότι είναι λαωνική. Οι λόγοι της σύστασης αποκαλύπτονται σε τρόπο ώστε να είναι δυνατός ο αναθεωρητικός έλεγχος εφόσον στη σύσταση προσδιορίζονται επακριβώς τα κριτήρια στα οποία βασίστηκε ο Διευθυντής, κριτήρια τα οποία καθορίζονται στο άρθρο 44(2) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου 33/67, δηλαδή η αξία, τα προσόντα και η αρχαιότητα. Εκείνο που είναι κρίσιμο είναι το κατά πόσο οι συστάσεις του Διευθυντή συνάδουν με τα στοιχεία των φακέλων, αφού, κατά τη νομολογία, όποτε δεν συνάδουν και συγκρούονται ουσιωδώς με αυτά, η σύσταση καθίσταται τρωτή καθώς και η απόφαση της Ε.Δ.Υ. στο μέτρο που βασίστηκε σε αυτή. Στην παρούσα υπόθεση δεν συνάγεται οποιαδήποτε τέτοια αντίφαση. Όσο για τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής, προκύπτει από τα πρακτικά ότι λήφθηκαν υπόψη και εξάλλου αυτά συμβουλευτικό μόνο χαρακτήρα έχουν και δεν δεσμεύουν τη διοίκηση σύμφωνα με το άρθρο 36 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου 33/67.

(3) Η ερμηνεία των σχεδίων υπηρεσίας ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του διοικητικού οργάνου που είναι επιφορτισμένο με την εφαρμογή τους. Το Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο αν η ερμηνεία και εφαρμογή δεν ήταν εύλογα επιτρεπτές, που δεν συμβαίνει στην παρούσα περίπτωση, αφού η ερμηνεία που δόθηκε από την Ε.Δ.Υ. ήταν λογικά επικτική. Από τα επί μέρους στοιχεία δεν προκύπτει, γενικότερα, έκδηλη υπεροχή των αιτητών έναντι των ενδιαφερομένων μερών.

(4) Στην Υπ. Αρ. 122/88, σύγκριση των σχετικών στοιχείων φανερώνει ότι οι εκτιμήσεις του Διευθυντή δεν συγκρούονται με τα στοιχεία των φακέλων. Το γεγονός ότι ο Διευθυντής δεν αναφέρθηκε σε όλους τους υποψήφιους δεν επηρεάζει το κύρος της σύστα-

σής του. Κατά την Εγκύκλιο 491- Κανονισμός 3(1) - υπάρχουν περιπτώσεις κατά τις οποίες είναι δυνατή η αξιολόγηση και η προσυπογραφή της έκθεσης από το ίδιο πρόσωπο. Στην παρούσα υπόθεση η ετοιμασία έγινε από το Διευθυντή του Τμήματος Ενημερίας ο οποίος είχε άμεση εποπτεία και γνώση της εργασίας των υπαλλήλων και συνεπώς η πρόβλεψη για δύο ξεχωριστά άτομα δεν ήταν αναγκαία, πράγμα που γίνεται δεκτό και από τη νομολογία. Ως προς την ύπαρξη της τριετούς υπηρεσίας, σύμφωνα με τα στοιχεία των ενδιαφερομένων μερών και με την παράγραφο (α) της Εγκυκλίου 614 ημερ. 3.3.82, συνάγεται ότι αυτή υπάρχει.

(5) Ο Διευθυντής, σαν ιεραρχικά προϊστάμενος των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ενημερίας μπορούσε να συλλέξει πληροφορίες είτε από τις προσωπικές του επισκέψεις, είτε από τις εκθέσεις αλλά και από τους υφισταμένους του, ώστε να διαμορφώσει τη δική του άποψη για την αξιολόγηση και την ετοιμασία των εμπιστευτικών εκθέσεων.

(6) Με αναφορά σε όλες τις προσφυγές, κανένας από τους αιτητές δεν ικανοποίησε το Δικαστήριο ότι έχει καταφανή υτεροχρήνη έναντι οποιουδήποτε των ενδιαφερομένων μερών. Το Δικαστήριο τούτο κατέληξε να μην επέμβει εφόσον η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Ε.Δ.Υ.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Παπανδρέου ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 709/87, ημερ. 17.1.89)· 25

Koukoullis and Others v. The Republic, 3 R.S.C.C. 134·

Nissis (No.2) v. Republic (1967) 3 C.L.R. 671·

Νικολαΐδου ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή αρ. 701/89, ημερ. 19.5.90)·

Παπαδόπουλος ν. Δημοκρατίας (1982) 3 Α.Α.Δ. 1070·

Γιαγκουλλής ν. Δημοκρατίας (1988) 3 C.L.R. 266· 30

Δημοκρατία ν. Βασιλείου (Α.Ε. 859, ημερ. 30.1.90)·

Παπαλουκά και άλλοι ν. Της Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου (Προσφυγή Αρ. 961/88, ημερ. 20.10.89)·

Κωμοδρόμου ν. Δημοκρατίας (1985) 3 Α.Α.Δ. 2250·

Αριστοδήμου ν. Δημοκρατίας (1986) 3 Α.Α.Δ. 434· 35

Παπαπέτρου ν. Δημοκρατίας, 2 R.S.C.C. 61·

4 Α.Α.Δ. Μαυρομμάτης κ.α. ν. Ε.Δ.Υ. κ.α.

Φραγκουλλίδης και άλλοι ν. Δημοκρατίας (1985) 3 Α.Α.Δ. 1680

Δημοκρατία ν. Ξιναρή και άλλων (1985) 3 Α.Α.Δ. 1922

Χατζηνέστορος και άλλοι ν. Δημοκρατίας (Προσφυγές Αρ. 40/88, 80/88 και 177/88, ημερ. 30.5.89)

5 Χατζηπαύλου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (1991) 3 Α.Α.Δ.11

Σάββα ν. Δημοκρατίας (1985) 3 Α.Α.Δ. 694

Όθωνος και άλλοι ν. Δημοκρατίας, Α.Ε. 720, ημερ. 19.4.89

Μέττας ν. Δημοκρατίας (1985) 3 Α.Α.Δ. 250

10 Αλεξάνδρον ν. Δημοκρατίας (Προσφυγές αρ. 86/84, 87/84, 216/84, 323/84, 233/84, 234/84, ημερ. 23.11.89).

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν στη θέση Λειτουργού Ενημερίας, 1ης Τάξης,

15 Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας αντί των αιτητών.

Α.Μαρκίδης, για τους αιτητές στις υποθέσεις 43/88 και 44/88.

Λ. Παπαφιλίππου, για την αιτήτρια στην υπόθεση 45/88.

20 Α. Παναγιώτου, για τους αιτητές στην υπόθεση 98/88.

Δ. Χατζηνέστορος, για τους αιτητές στις υποθέσεις 122/88 και 123/88.

Λ. Κουρσουμπά (Κα.), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

25 Α.Σ. Αγγελίδης, για τα ενδιαφερόμενα μέρη Θ. Νικολάου και Τ. Λουκαΐδου.

Ε. Νικολαΐδου (Κα.), για το ενδιαφερόμενο μέρος Ρ. Πανταζή.

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Χατζητσαγγάρης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ: Οι αιτητές, με τις παρούσες προσφυγές, οι οποίες συνεκδικάστηκαν γιατί στρέφονται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης και παρουσιάζουν κοινά σημεία γεγονότων και νόμου, προσβάλλουν την απόφαση της καθ' ης η αίτηση Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως Ε.Δ.Υ.) ημερομηνίας 6.10.87 με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Λειτουργού Ευημερίας, 1ης Τάξης, Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας, από 15.10.87. Η θέση αυτή είναι θέση προαγωγής.

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Ε.Δ.Υ. ημερομηνίας 22.9.86, ζήτησε την πλήρωση, ανάμεσα σε άλλες, δέκα κενών θέσεων Λειτουργού Ευημερίας, 1ης Τάξης.

Η Ε.Δ.Υ., σε συνεδρίασή της ημερομηνίας 7.10.86, αποφάσισε να σταλεί στον Πρόεδρο της αρμόδιας Τμηματικής Επιτροπής από το Γραμματέα της Ε.Δ.Υ. κατάλογος των υποψηφίων για προαγωγή στη θέση μαζί με τους Φακέλους των Εμπιστευτικών Εκθέσεων και το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης.

Ο Πρόεδρος της αρμόδιας Τμηματικής Επιτροπής με επιστολή του ημερομηνίας 2.7.87 διαβίβασε στην Ε.Δ.Υ. την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής η οποία θεώρησε ότι 29 υποψήφιοι ήταν κατάλληλοι για προαγωγή, ανάμεσα στους οποίους όλοι οι αιτητές και όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Στη συνέχεια, ο Πρόεδρος της Τμηματικής Επιτροπής με επιστολή του ημερομηνίας 16.7.87, απέστειλε συμπληρωματική έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής σχετικά με τους υποψήφιους που κατέχουν το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας.

Τα προσόντα που απαιτούνται για τη θέση Λειτουργού Ευημερίας 1ης Τάξης, είναι τα ακόλουθα:

"(1) Τριετής τουλάχιστον υπηρεσία εις την θέσιν Λει-

τουργού Ευημερίας, 2ας Τάξεως.

(2) Επιτυχία εις ενδομηματικές εξετάσεις.

5 (3) Ακεραιότης χαρακτήρος, διοικητική και οργανωτική ικανότης, ισχυρά προσωπικότης, ωριμότης και συναισθηματική σταθερότης.

10 (4) Ικανότης δημιουργίας εποικοδομητικών σχέσεων με ανθρώπους. Γνήσιον ενδιαφέρον δι' ανθρώπους οι οποίοι αντιμετωπίζουν προβλήματα. Ικανότης να κερδίξη την εμπιστοσύνην άλλων και να χειρίζεται το κοινόν με υπομονήν και συμπάθειαν.

(5) Ειδική εκπαίδευσις ή μετεκπαίδευσις εις την Κοινωνικήν Εργασίαν/Ευημερίαν θα θεωρήται πλεονέκτημα."

15 Η τελική απόφαση λήφθηκε στις 6.10.87. Στη συνεδρίαση ήταν παρών και ο Διευθυντής των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας, ο οποίος, όπως φαίνεται από το σχετικό πρακτικό, έδωσε τις ακόλουθες εισηγήσεις και συστάσεις:

20 "Έχει καταλήξει σε έναν κατάλογο, ο οποίος είναι αρκετά μεγαλύτερος από τις δέκα θέσεις που υπάρχουν. Αφού έλαβε υπόψη τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους, έκρινε ότι υπάρχουν πέντε, οι οποίοι υπερέχουν και συστήνονται ανενδοίαστα. Αυτοί είναι οι Ντίνος Αποστόλου, Ευανθία Παπασάββα, Ρίτα Πανταζή,

25 Τούλα Λουκαΐδου και Αννίτα Βέρμα, οι οποίοι αναμφισβήτητα υπερέχουν των άλλων με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους. Από αυτούς το πλεονέκτημα έχουν η Παπασάββα, η Βέρμα και ο Αποστόλου. Οι άλλοι που συστήνονται είναι οι Χρυσή Αδάμου, Λουκία Μούντη, Άννα Νικολάου, Παναγιώτα Μιχαηλίδου,

30 Θάλεια Νικολάου-Λοΐζου, οι οποίες έχουν και το πλεονέκτημα, καθώς και οι Ανδρέας Παπαδόπουλος, Χαράλαμπος Τέκκης, Σταύρος Αποστόλου και Γεώργιος Μαυρομμάτης.

Από τους υπόλοιπους το πλεονέκτημα διαθέτουν οι Χριστίνα Κυριάκου, Γιαννούλα Χρίστου, Ανδρέας Ολύμπιος, Μαρία Παυλίδου, Ανδρούλα Αναστασίου, Μάρθα Χριστοφόρου, Παντελής Κουσιάππας, Κυριακή Λαούρη και Προκλής Μερκούρης, παρ' όλο που για τον τελευταίο δεν είναι απόλυτα σίγουρος." 5

Ακολούθως, η Ε.Δ.Υ. ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Εξέτασε τα στοιχεία από το φάκελο πλήρωσης της θέσης, από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, έλαβε υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τις συστάσεις του Διευθυντή και κατέληξε στα ακόλουθα, όπως φαίνεται από το πρακτικό της συνεδρίασης. 10

"Η Επιτροπή, με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία, υιοθέτησε τις συστάσεις του Διευθυντή όσον αφορά τους πέντε υποψηφίους που σύστησε ανενδοίαστα. Συγκεκριμένα, επέλεξε για πέντε από τις κενές θέσεις: 15

(α) Τους Αννίτα Βέρμα και Ντίνο Αποστόλου, οι οποίοι έχουν συνέχεια 'Εξαιρέτες' Εμπιστευτικές Εκθέσεις και διαθέτουν το πλεονέκτημα και οι οποίοι στην αρχαιότητα έπονται των πρώτων 16 υποψηφίων κατά ένα χρόνο και τρεις μήνες και των υπόλοιπων λόγω ηλικίας. 20

(β) Την Ευανθία Παπασάββα, η οποία επίσης διαθέτει το πλεονέκτημα και έχει γενικά υψηλές Εμπιστευτικές Εκθέσεις (τα τέσσερα χρόνια από το 1980 μέχρι το 1986 ήταν 'Εξαιρετη' και τα άλλα τρία 'Λίαν Καλή') και η οποία στην αρχαιότητα έπεται των πρώτων 16 υποψηφίων κατά ένα χρόνο και τρεις μήνες και των δεκατου έβδομου και δέκατου όγδοου λόγω ηλικίας μόνο. 25 30

(γ) Τη Ρίτα Πανταζή, η οποία παρ' όλο που δε διαθέτει το πλεονέκτημα, έχει γενικά πολύ υψηλές Εμπιστευτικές Εκθέσεις (από τα επτά τελευταία χρόνια, 1980 - 1986, στα πέντε ήταν 'Εξαιρετη' και στα άλλα δύο 'Λίαν Καλή') και σε αρχαιότητα έπεται των πρώτων 16 κατά 35

ένα χρόνο και τρεις μήνες και των άλλων τεσσάρων λόγω ηλικίας.

5 (δ) Την Τούλα Λουκαΐδου, η οποία, παρ' όλο που δε διαθέτει το πλεονέκτημα, στα τέσσερα τελευταία χρόνια ήταν 'Εξαιρετή' και στα τρία προηγούμενα 'Λίαν Καλή' και σε αρχαιότητα έπεται των πρώτων 16 κατά ένα χρόνο και τρεις μήνες και των άλλων δέκα λόγω ηλικίας.

10 Όσον αφορά τις υπόλοιπες πέντε θέσεις η Επιτροπή επέλεξε από τους υποψηφίους που έδωσε ο Διευθυντής τους εξής:

15 (α) Την Άννα Νικολάου, η οποία διαθέτει το πλεονέκτημα, έχει γενικά υψηλές Εμπιστευτικές Εκθέσεις (το 1983 ήταν 'Εξαιρετή' και τα άλλα χρόνια 'Λίαν Καλή') και από πλευράς αρχαιότητας είναι δέκατη έκτη (οι πρώτοι 15 προηγούνται αυτής λόγω αρχαιότητας στην προηγούμενή τους θέση).

20 (β) Τη Θάλεια Νικολάου-Λοΐζου, η οποία διαθέτει το πλεονέκτημα, έχει 'Λίαν Καλές' Εμπιστευτικές Εκθέσεις μέχρι το 1985 (το 1985 υπολείφθηκε μόνο κατά μία παράγραφο της γενικής βαθμολογίας 'Εξαιρετος') και το 1986 'Εξαιρετή' (8-4-0) και στην αρχαιότητα έπεται των πρώτων 16 κατά ένα χρόνο και τρεις μήνες και των άλλων οκτώ λόγω ηλικίας.

25 (γ) Τη Χρυσή Αδάμου, η οποία στα δύο τελευταία χρόνια έχει 'Εξαιρετες' Εμπιστευτικές Εκθέσεις και στα προηγούμενα 'Λίαν Καλές' , διαθέτει το πλεονέκτημα και σε αρχαιότητα είναι δωδέκατη (οι πρώτοι 11 προηγούνται αυτής με βάση την προηγούμενή τους αρχαιότητα).

30 (δ) Τη Λουκία Μούντη, η οποία διαθέτει το πλεονέκτημα, είχε τον τελευταίο χρόνο "Εξαιρετή (8-4-0) Εμπιστευτική Έκθεση και προηγουμένως 'Λίαν Καλές', με εξαίρεση μόνο το 1979 ('Καλή'), και σε αρχαιότητα

είναι τέταρτη (οι τρεις πρώτοι προηγούνται αυτής με βάση την προηγούμενή τους αρχαιότητα).

(ε) Τον Ανδρέα Παπαδόπουλο, ο οποίος, παρόλο που δε διαθέτει το πλεονέκτημα, είναι ο αρχαιότερος όλων, έχει πανεπιστημιακό προσόν της Παντείου και στην τελευταία Εμπιστευτική Έκθεσή του έχει αξιολογηθεί ως Εξάαιρετος." 5

Με τις προσφυγές 44/88, 122/88 και 123/88 προσβάλλεται η προαγωγή και των 10 προαχθέντων δηλαδή των:

1. Ανδρέα Παπαδόπουλου. 10
2. Αννας Νικολάου.
3. Λουκίας Μούντη.
4. Χρυσής Αδάμου.
5. Ευανθίας Παπασάββα.
6. Αννίτας Βέρμα. 15
7. Θάλειας Λοϊτζου-Νικολάου.
8. Τούλλα Λουκαΐδου.
9. Ρίτα Πανταζή.
10. Ντίνος Αποστόλου.

Με την προσφυγή 43/88 προσβάλλεται η προαγωγή όλων των προαχθέντων εκτός του ενδιαφερόμενου μέρους Αρ. 1 Ανδρέα Παπαδόπουλου. 20

Με την προσφυγή 45/88 προσβάλλεται η προαγωγή όλων εκτός του ενδιαφερόμενου μέρους αρ. 7 Θάλειας Λοϊτζου-Νικολάου. 25

Με την προσφυγή 98/88 προσβάλλεται η προαγωγή μόνο της Αννας Νικολάου (Αρ.2), Θάλειας Λοϊτζου-Νικολάου (Αρ.7), Τούλας Λουκαΐδου (Αρ.8), Ρίτας Πανταζή (Αρ.9) και Ντίνου Αποστόλου (Αρ.10).

ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 43/88

Είναι θέση του δικηγόρου των αιτητών ότι αυτοί υπε-
ρέχουν των ενδιαφερομένων μερών και ότι οι επίδικες
προαγωγές διενεργήθηκαν κατόπιν ελλειπούς έρευνας,
5 χωρίς να δοθεί η δέουσα σημασία στην αρχαιότητα των
υποψηφίων.

Από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστη-
ρίου και ειδικότερα από το πρακτικό της συνεδρίασης της
Ε.Δ.Υ. προκύπτει σαφέστατα ότι η αρχαιότητα των υπο-
10 ψηφίων εξετάστηκε και αποδόθηκε σ' αυτή η δέουσα σημα-
σία.

Τόσον ο αιτητής αρ. 1, όσο και όλα τα ενδιαφερόμενα
μέρη συστήθηκαν από το Διευθυντή του Τμήματος για
προαγωγή. Οι αιτητές 2, 3, 4 δε συστήθηκαν. Στη σύσταση
15 αυτή, όπως έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί, προσδίδε-
ται μεγάλη σημασία λόγω της στενής σχέσης του Προϊστα-
μένου ενός Τμήματος με τους υφισταμένους του. Όπως
τόνισε και ο Δικαστής κ. Πικής στην απόφασή του Παπαν-
δρέου ν. Δημοκρατίας (Υπόθεση Αρ. 709/87, δόθηκε στις
20 17.1.1989):

"Έχει αναγνωρισθεί από τη νομολογία ότι η Επι-
τροπή έχει καθήκο να αιτιολογεί ειδικά κάθε απόκλιση
από τις συστάσεις του τμηματάρχη που υποβάλλονται
βάσει του άρθρου 44(3) του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας
25 Νόμου.

.....

Ο προϊστάμενος τμήματος είναι σε μοναδική θέση να
εκτιμήσει τις ανάγκες της Υπηρεσίας και τα προσόντα
που απαιτούνται για εκπλήρωση της αποστολής του δη-
30 μοσίου υπαλλήλου στη συγκεκριμένη θέση."

Στην επίδικη απόφαση η Ε.Δ.Υ., αν και δεν αιτιολογεί
ειδικά με αναφορά στο όνομα του αιτητή Αρ. 1 τη μη προ-
αγωγή του παρόλο που είχε τη σύσταση, εντούτοις ανα-

λύει λεπτομερώς και αξιολογεί τους προαχθέντες σε συνάρτηση με τις συστάσεις του Διευθυντή του Τμήματος. Αυτό καταδεικνύει ότι οι συστάσεις όχι μόνο δεν αγνοήθηκαν αλλά λήφθηκαν σοβαρά υπόψη. Επαναλαμβάνω εδώ ότι όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη συστήθηκαν από το Διευθυντή. Όπως έχει αποφασισθεί στην απόφαση Παπανδρέου (ανωτέρω):

"... είναι δυνατό απόφαση της Επιτροπής η οποία παρεκκλίνει από τις συστάσεις του τμηματάρχη, να κριθεί ότι περιέχει ειδική αιτιολόγηση παρόλο που δεν γίνεται αναφορά στις συστάσεις και δε συναρτάται ευθέως η απόφαση με αυτές. Για να καταλήξει το Δικαστήριο στο συμπέρασμα αυτό, οι λόγοι για την επιλογή του ενδιαφερομένου μέρους πρέπει να συνδέονται αναντίλεκτα με τις συστάσεις του Διευθυντή και να καταδεικνύουν τους λόγους για τη μη υιοθέτησή τους."

Ο αιτητής Αρ. 1 είναι μεν αρχαιότερος όλων των ενδιαφερομένων μερών, εκτός των Αρ. 3 και Αρ. 4, αλλά τα ενδιαφερόμενα μέρη Αρ. 2-7 και 10 έχουν τόσο τη σύσταση του Διευθυντή όσο και το πλεονέκτημα, αναφορικά δε με τα ενδιαφερόμενα μέρη Αρ. 8 και Αρ. 9 που δεν έχουν το πλεονέκτημα υπερτερούν του αιτητή Αρ. 1 επειδή έχουν καλύτερες εμπιστευτικές εκθέσεις - δηλαδή εξαιρετες εμπιστευτικές εκθέσεις για τα έτη 1983 - 1986 ενώ ο αιτητής Αρ. 1 για την ίδια περίοδο έχει μόνο για το 1986 εξαιρετη βαθμολογία. Επομένως ο αιτητής αρ. 1 απέτυχε να αποδείξει οποιαδήποτε έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών.

Ο αιτητής Αρ. 2 είναι αρχαιότερος από τα περισσότερα ενδιαφερόμενα μέρη και κατέχει το πλεονέκτημα του Σχεδίου Υπηρεσίας. Όμως τα ενδιαφερόμενα μέρη Αρ. 2 - Αρ. 7 και Αρ. 10 υπερτερούν στο ότι κατέχουν τόσο το πλεονέκτημα όσο και τη σύσταση του Διευθυντή και έχουν καλύτερες εμπιστευτικές εκθέσεις. Τα ενδιαφερόμενα μέρη 8 και 9 αν και δεν έχουν το πλεονέκτημα, εντούτοις έχουν καλύτερες εμπιστευτικές εκθέσεις από τον αιτητή Αρ. 2, συστήθηκαν ανενδοίαστα από το Διευθυντή για προαγωγή

και η Ε.Δ.Υ., όπως φαίνεται από τα πρακτικά, έδωσε ειδική αιτιολογία γιατί επιλέγησαν αν και δεν έχουν το πλεονέκτημα.

5 Επομένως η μη αιτιολόγηση της παραγνώρισης του πλεονεκτήματος του αιτητή Αρ. 2 συνάγεται από την αιτιολογία που δόθηκε για την προτίμηση των ενδιαφερομένων μερών που δεν είχαν το πλεονέκτημα. Το ίδιο ισχύει αναφορικά με τις αιτήτριες Αρ. 3 και Αρ. 4 οι οποίες κατείχαν το πλεονέκτημα αλλά δε συστήθηκαν από το Διευθυντή του Τμήματος.

10 Συμπερασματικά αναφέρω ότι σύμφωνα με τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του δικαστηρίου όλοι οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών.

15 *ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 44/88*

Ο αιτητής στην υπόθεση αυτή συστήθηκε από τον Διευθυντή για προαγωγή. Αναφορικά με τις συνέπειες της παράλειψης ειδικής αναφοράς για την απόκλιση από τη σύσταση αυτή έχω αναφερθεί πιο πάνω και περιορίζομαι στο να τονίσω ότι υπό τις περιστάσεις η ειδική αιτιολόγηση συνάγεται εφόσον οι λόγοι για την επιλογή των ενδιαφερομένων μερών συνδέονται αναντίλεκτα με τις συστάσεις του Διευθυντή.

25 Ο δικηγόρος του αιτητή προβάλλει ότι ο αιτητής είναι καταφανώς αρχαιότερος του ενδιαφερομένου μέρους Αρ. 2 Άννας Νικολάου και ότι και οι δύο έχουν την ίδια βαθμολογία στις εμπιστευτικές εκθέσεις. Όμως το ενδιαφερόμενο μέρος Αρ. 2 είχε και το πλεονέκτημα του Σχεδίου Υπηρεσίας. Έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί ότι η αρχαιότητα υπερτερεί όταν τα άλλα καθιερωμένα κριτήρια, δηλαδή η αξία και τα προσόντα είναι ίσα. Στη συγκεκριμένη περίπτωση όμως δεν είναι ίσα, επομένως καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η απόφαση της Ε.Δ.Υ. για προαγωγή ήταν εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις.

Σύγκριση δε με το ενδιαφερόμενο μέρος Αρ. 1 δε φανερώ-
νει οποιαδήποτε έκδηλη υπεροχή του αιτητή έναντι αυτού.
Και οι δύο έχουν την σύσταση του Διευθυντή, έχουν εξαί-
ρετη βαθμολογία στην εμπιστευτική έκθεση 1986, αλλά το
ενδιαφερόμενο μέρος είναι αρχαιότερο. 5

Τα ενδιαφερόμενα μέρη Αρ. 2 - Αρ. 7 και Αρ. 10 έχουν
το πλεονέκτημα και τη σύσταση, τα δε ενδιαφερόμενα
μέρη Αρ. 8 - Αρ. 9 τα οποία δεν έχουν το πλεονέκτημα
έχουν εξαιρετες εμπιστευτικές εκθέσεις κατά τα έτη 1983 -
1986 ενώ για τα ίδια έτη ο αιτητής έχει εξαιρετη βαθμολο- 10
γία μόνο το έτος 1986.

Έχοντας υπόψη όλα τα στοιχεία που αφορούν τον αι-
τητή και όλα τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα έχω καταλήξει
στο συμπέρασμα ότι ο αιτητής δεν έχει αποδείξει έκδηλη
υπεροχή έναντι αυτών. 15

**ΚΟΙΝΑ ΣΗΜΕΙΑ ΠΟΥ ΕΓΓΕΙΡΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΥΠΟΘΕ-
ΣΕΙΣ ΑΡ. 43/88 ΚΑΙ 44/88.**

Είναι θέση του δικηγόρου των αιτητών ότι οι θέσεις
που πληρώθηκαν με την επίδικη απόφαση ήταν κενές για
ένα χρονικό διάστημα και αν πληρώνονταν ενωρίτερα, 20
ορισμένα από τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν θα είχαν την
απαιτούμενη από το Σχέδιο Υπηρεσίας "τριετή τουλάχισ-
στον υπηρεσία στη θέση Λειτουργού Ενημερίας 2ης
Τάξης". Εξάλλου, συνεχίζει η εισήγηση, η "ανενδοίαστη"
σύσταση του Διευθυντή δημιουργεί υπόνοιες για ύπαρξη 25
κατάχρησης εξουσίας.

Κατάχρηση εξουσίας υπάρχει όταν η Διοίκηση, στην
άσκηση της διακριτικής της εξουσίας, παραβαίνει το
σκοπό του Νόμου. Το μέρος που επικαλείται την ύπαρξη
κατάχρησης εξουσίας φέρει και το βάρος της απόδειξης. 30
(*Koukoullis and 3 Others v. The Republic*, 3 R.S.C.C. 134,
Christodoulos Nissis (No.2) v. Republic (1967) 3 C.L.R. 671,
Χαριθέα Νικολαΐδου v. Δημοκρατίας (Υπόθεση Αρ. 701/
89, η απόφαση δόθηκε 19.5.1990, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)).

Η "υπόνοια" για ύπαρξη κατάχρησης εξουσίας δεν είναι αρκετή. Οι αιτητές δεν προσκόμισαν κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει τους ισχυρισμούς τους.

- 5 Επιπρόσθετα, οι ισχυρισμοί για ελλιπή έρευνα τόσο όσον αφορά τα προσόντα όσο τις εμπιστευτικές εκθέσεις, δεν τεκμηριώθηκαν. Η όλη διαδικασία, όπως φαίνεται στο σχετικό πρακτικό της Ε.Δ.Υ., φανερώνει ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε μετά από τη δέουσα έρευνα και την εξέταση όλων των στοιχείων που θα έπρεπε να εξεταστούν.

10 **ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 45/88**

Είναι θέση του δικηγόρου της αιτήτριας ότι οι συστάσεις του Διευθυντή είναι εσφαλμένες γιατί η αιτήτρια δε συστήθηκε και ως εκ τούτου οι συστάσεις είναι ανατιολόγητες, μη αντικειμενικές και λακωνικές.

- 15 Δε συμφωνώ με τη θέση ότι εφόσον η σύσταση είναι λακωνική καθίσταται άκυρη. Κατά τη γνώμη μου αποκαλύπτονται οι λόγοι της σύστασης σε τρόπο ώστε να είναι δυνατός ο αναθεωρητικός έλεγχος εφόσον στη σύσταση προσδιορίζονται επακριβώς τα κριτήρια στα οποία βασίστηκε ο Διευθυντής, κριτήρια τα οποία καθορίζονται στο άρθρο 44(2) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου 33/67, δηλαδή η αξία, τα προσόντα και η αρχαιότητα. (Βλ. Παπαδόπουλος ν. Δημοκρατίας (1982) 3 Α.Α.Δ. 1070, Όθων Γιαγκουλλής ν. Δημοκρατίας (1988) 3 C.L.R. 266, Δημοκρατία ν. Αργυρούλλας Βασιλείου (Αναθεωρητική Εφεση Αρ. 859, η απόφαση δόθηκε 30.1.90).
- 20
- 25

- Το θέμα που πρέπει να εξεταστεί είναι κατά πόσο οι συστάσεις του Διευθυντή συνάδουν με τα στοιχεία των φακέλων. Όπως αποφασίστηκε από το Δικαστή κ. Πική στην απόφαση *Λουκά Παπαλουκά κ.ά. ν. Της Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου* (Υπόθεση Αρ. 961/88, η απόφαση δόθηκε 20.10.89, δε δημοσιεύτηκε ακόμα), "..... οποτεδήποτε οι εκτιμήσεις αυτές συγκρούονται ουσιωδώς με τα στοιχεία των φακέλων η σύσταση καθίσταται τρωτή καθώς και η απόφαση της Ε.Δ.Υ. στο βαθμό και έκταση που βασίστηκε
- 30
- 35

σ' αυτή."

Στην παρούσα υπόθεση ο Διευθυντής σύστησε τους προαχθέντες αλλά όχι την αιτήτρια.

Η αιτήτρια υπερέχει σε αρχαιότητα μεταξύ άλλων και έναντι των ενδιαφερομένων μερών Αρ. 5, 6, 8, 9 και 10, οι οποίοι συστήθηκαν ανενδοίαστα από το Διευθυντή. Όμως τα ενδιαφερόμενα αυτά μέρη υπερέχουν καταφανώς σε αξία όπως προκύπτει από τις εμπιστευτικές εκθέσεις. Επίσης υπερέχουν σε αξία και τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη που συστήθηκαν. Από τα ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία δε συνάγεται οποιαδήποτε αντίφαση με τα άλλα πραγματικά στοιχεία των φακέλων. Ο Διευθυντής συνεκτίμησε τα τρία καθιερωμένα κριτήρια και οδηγήθηκε στη σύσταση των ενδιαφερομένων μερών αντί της αιτήτριας. Επομένως ο λόγος αυτός δεν ευσταθεί και δεν μπορεί να στηρίξει το αίτημα για ακύρωση της επίδικης απόφασης.

Τόσο η αιτήτρια όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη συστήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή για προαγωγή. Αυτό το γεγονός αγνοήθηκε εντελώς, κατά τους ισχυρισμούς του δικηγόρου της αιτήτριας. Ο ισχυρισμός αυτός δε με βρίσκει σύμφωνο. Όπως φαίνεται από το πρακτικό των συνεδριών ημερομηνίας 10.9.87 και 6.10.87, η Ε.Δ.Υ. έλαβε υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής. Σύμφωνα με το Άρθρο 36 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 33/67) η σύσταση της Τμηματικής Επιτροπής έχει συμβουλευτικό χαρακτήρα και δε δεσμεύει τη διοίκηση. (Βλ. *Κωμοδρόμου ν. Δημοκρατίας* (1985) 3 Α.Α.Δ. 2250, *Αριστοδήμου ν. Δημοκρατίας* (1986) 3 Α.Α.Δ. 434). Η ίδια η Ε.Δ.Υ. μετά από δική της έρευνα κατέληξε στα δικά της συμπεράσματα.

Επιπρόσθετα προβάλλεται η θέση ότι η Ε.Δ.Υ. δεν προέβη στη δική της έρευνα και απλώς υιοθέτησε τις συστάσεις του Διευθυντή. Όπως φαίνεται από το σχετικό πρακτικό, η Ε.Δ.Υ. εξέτασε και έλαβε υπόψη όλα τα καθιερωμένα κριτήρια. Είχε ενώπιόν της τους προσωπικούς φακέλους και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων

- και έλαβε υπόψη την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητά τους, κάνονοντας τις δικές της συγκρίσεις και υιοθετώντας τις συστάσεις μόνο μετά που έκαμε η ίδια έρευνα και κατάληξε ότι με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία εδικοιολογείτο να υιοθετήσει την σύσταση.

- Τέλος, το γεγονός ότι η Ε.Δ.Υ. επέλεξε τα ενδιαφερόμενα μέρη Αρ. 8 και Αρ. 9 τα οποία δεν είχαν το πλεονέκτημα που προβλέπει το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης αντί την αιτήτρια η οποία είχε το πλεονέκτημα, χωρίς να δώσει 10 ειδική αιτιολογία γιατί δεν την επέλεξε, επαναλαμβάνω ότι αυτή συνάγεται από την αιτιολογία που έδωσε η Ε.Δ.Υ. αναφορικά με τους λόγους που προτιμήθηκαν τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη, αν και δεν είχαν το πλεονέκτημα.

15 ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 98/88

Κατά τη διάρκεια της εκδίκασης της υπόθεσης αυτής η προσφυγή των αιτητών αρ. 3 Λεύκου Βασιλείου και Αρ. 5 Προκλή Μερκούρη αποσύρθηκε έναντι όλων των ενδιαφερομένων.

- 20 Ο δικηγόρος των αιτητών προβάλλει ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Αρ. 10 Ντίνος Αποστόλου εσφαλμένα θεωρήθηκε ότι διαθέτει το "πλεονέκτημα" που προνοείται από το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης γιατί, κατά τον ισχυρισμό του, είναι απλώς απόφοιτος της Παιδαγωγικής Ακαδημίας ενώ άλλοι υποψήφιοι που έχουν πανεπιστημιακό δίπλωμα δε θεωρήθηκαν ότι διαθέτουν το πλεονέκτημα.

- Σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης Λειτουργού Ενημερίας 1ης Τάξης, "Ειδική εκπαίδευσις ή μετεκπαίδευσις εις την Κοινωνικήν Εργασίαν/Ενημερίαν θα θεωρείται πλεονέκτημα".

Όπως έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί η ερμηνεία των Σχεδίων Υπηρεσίας ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του διοικητικού οργάνου που είναι επιφορτισμένο με την εφαρμογή τους. Το Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο αν η ερ-

μηνεία και εφαρμογή δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή. (Βλ. με-
ταξύ άλλων Παπαπέτρον ν. Δημοκρατίας, 2 R.S.C.C. 61,
Φραγκουλλίδης κ.α. ν. Δημοκρατίας (1985) 3 Α.Α.Δ. 1680,
Δημοκρατία ν. Ξιναρή κ.α. (1985) 3 Α.Α.Δ. 1922, Χατζηνέ-
στορος κ.α. ν. Δημοκρατίας, Προσφυγές Αρ. 40/88, 80/88 5
και 177/88, η απόφαση δόθηκε 30.5.89, Χατζηπαύλου ν.
Α.Η.Κ. (1991) 3 Α.Α.Δ. 11).

Το ενδιαφερόμενο μέρος Αρ. 10 Ντίνος Αποστόλου
όπως φαίνεται από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του
Δικαστηρίου "participated in the International Program for 10
Youth Leaders and Social Workers at Atlanta Council of
International Programs U.S.A.". Το ενδιαφερόμενο μέρος,
δηλαδή, παρακολούθησε ειδικό πρόγραμμα για κοινωνι-
κούς λειτουργούς. Το Σχέδιο Υπηρεσίας δεν ζητά πανεπι-
στημιακό δίπλωμα αλλά εκπαίδευση σε κοινωνική εργα- 15
σία. Η ερμηνεία που δόθηκε από την Ε.Δ.Υ. είναι κατά τη
γνώμη μου λογικά εφικτή και το Δικαστήριο τούτο δεν
έχει λόγο να επέμβει.

Όσον αφορά την αιτήτρια Παναγιώτα Μιχαηλίδου
έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους Αρ. 2 Άννα Νικολάου 20
παρατηρώ ότι η αιτήτρια υπερτερεί μόνο στην αρχαιότητα
κατά δύο χρόνια και δέκα μήνες. Αυτή η αρχαιότητα όμως
από μόνη της δεν καταδεικνύει την ύπαρξη "έκδηλης υπε-
ροχής" με την έννοια που προσδίδεται σ' αυτή από τη νο-
μολογία. Το ίδιο μπορεί να λεχθεί και αναφορικά με το 25
ενδιαφερόμενο μέρος Αρ. 7 Θάλεια Λοϊτζου-Νικολάου,
όπου η αιτήτρια υπερτερεί και πάλιν μόνο στην αρχαιότη-
τα κατά 15 μήνες. Αναφορικά με την αιτήτρια και το εν-
διαφερόμενο μέρος Αρ. 9 Ρίτα Πανταζή, η αιτήτρια Μι-
χαηλίδου είναι αρχαιότερη αλλά η Πανταζή συστήθηκε 30
ανενδοίαστα από το Διευθυντή ενώ η αιτήτρια είχε απλή
σύσταση, και επιπρόσθετα το ενδιαφερόμενο μέρος Αρ. 9
υπερτερεί σε αξία όσον αφορά τις εμπιστευτικές εκθέσεις
(4Ε, 1ΛΚ έναντι 1Ε, 4ΛΚ της αιτήτριας).

Αναφορικά με τις αιτήτριες Ανδρούλλα Αναστασίου 35
και Μαρία Παυλίδου σε σχέση με τα ενδιαφερόμενα μέρη
Αρ. 8 Τούλα Λουκαΐδου και Αρ. 9 Ρίτα Πανταζή παρατη-

- ρώ ότι ναι μεν οι αιτήτριες αυτές είναι αρχαιότερες αλλά τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν και τα δύο τη σύσταση του Διευθυντή και υπερτερούν καταφανώς στις εμπιστευτικές εκθέσεις. Επίσης σύγκριση των αιτητριών Αναστασίου και
- 5 Παυλίδου με τα Ενδιαφερόμενα Μέρη Αρ. 2 Άννα Νικολάου και Αρ. 7 Θάλεια Λοτζου-Νικολάου δεν αποκαλύπτει οποιαδήποτε έκδηλη υπεροχή. Τα δύο αυτά ενδιαφερόμενα μέρη έχουν τη σύσταση του Διευθυντή, η δε αιτήτρια Παυλίδου υστερεί σε αξία.

10 ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 122/88

Είναι εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή ότι οι συστάσεις του Διευθυντή των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας πάσχουν για το λόγο ότι δε συνάδουν με τα στοιχεία των φακέλων.

- 15 Στην παρούσα υπόθεση ο Διευθυντής σύστησε τους προαχθέντες αλλά όχι τον αιτητή. Τα ενδιαφερόμενα μέρη Αρ. 2-7 και Αρ. 10 έχουν το πλεονέκτημα που προνοεί το Σχέδιο Υπηρεσίας ενώ ο αιτητής δεν το κατέχει. Οσον αφορά τα ενδιαφερόμενα μέρη Αρ. 8 Τούλλα Λουκαΐδου
- 20 και Αρ. 9 Ρίτα Πανταζή, οι οποίες δεν έχουν το πλεονέκτημα, υπερέχουν καταφανώς σε αξία όπως αποκαλύπτεται από τις εμπιστευτικές εκθέσεις (1983-1986 Εξαιρέτες Εμπιστευτικές Εκθέσεις). Το ενδιαφερόμενο μέρος Αρ. 1 το οποίο δεν έχει πλεονέκτημα είναι αρχαιότερος του αι-
- 25 τητή.

- Σύγκριση των σχετικών στοιχείων φανερώνει ότι οι εκτιμήσεις του Διευθυντή δε συγκρούονται με τα στοιχεία των φακέλων. Επίσης το γεγονός ότι ο Διευθυντής δεν αναφέρθηκε σε όλους τους υποψήφιους δεν επηρεάζει το
- 30 κύρος της σύστασής του. Παραπέμπω στην απόφαση Όθων Γιαγκουλλής ν. Δημοκρατίας (ανωτέρω) όπου το Δικαστήριο αποφάνθηκε τα ακόλουθα:

- "And in this connection I may as well add here that the fact that the Head of the Department did not com-
- 35 ment on all candidates does not affect the weight of his

recommendation (vide *Constantinou v. The Republic* (1980) 3 C.L.R. 551 at p. 561)".

Σύμφωνα με τα όσα ανάφερα πιο πάνω, ο αιτητής απέ-
τυχε να αποδείξει οποιαδήποτε καταφανή υπεροχή έναντι
των ενδιαφερομένων μερών.

5

Με άλλο ισχυρισμό του ο δικηγόρος του αιτητή επιχει-
ρηματολογεί ότι, αναφορικά με ορισμένους υποψηφίους,
ο αξιολογών και προσυπογράφων λειτουργός ήταν το ίδιο
πρόσωπο, και τούτο δε συνάδει με την Εγκύκλιο 491.

Ο Κανονισμός 3(1) της Εγκυκλίου 491 προνοεί τα ακό-
λουθα:

10

"3(1) Αι εμπιστευτικά εκθέσεις συντάσσονται υπό
Αξιολογούντων Λειτουργών και προσυπογράφονται
υπό Προσυπογραφόντων Λειτουργών, εξαιρέσει των
περιπτώσεων καθ' ας ο Αξιολογών και ο Προσυπογρά-
φων Λειτουργός είναι εν και το αυτό πρόσωπον."

15

Επομένως υπάρχουν περιπτώσεις κατά τις οποίες είναι
δυνατή η αξιολόγηση και η προσυπογραφή της έκθεσης
από το ίδιο πρόσωπο. Στην παρούσα υπόθεση η ετοιμασία
έγινε από το Διευθυντή του Τμήματος Ενημερίας ο οποίος
είχε άμεση εποπτεία και γνώση της εργασίας των υπαλλή-
λων και συνεπώς η πρόβλεψη για δύο ξεχωριστά άτομα
επιφορτισμένα με τη σύνταξη της έκθεσης δεν είναι κατά
τη γνώμη μου αναγκαία. Όπως αποφασίστηκε από τον
Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Λοΐζου στην
Σάββα v. Δημοκρατίας (1985) 3 Α.Α.Δ. 694 (Βλ. σελ. 707).

20

25

"It may be that normally the reporting officer and
countersigning officer might not be the same person, but
where, however, the reporting officer is the Head of
Department such requirement is dispensed."

30

(Βλ. επίσης την απόφαση της Ολομέλειας *Όθωνος κ.α.*
v. Δημοκρατίας, Α.Ε. 720, η απόφαση δόθηκε 19.4.89 δε
δημοσιεύτηκε ακόμα).

Ένας άλλος νομικός λόγος που επικαλείται ο δικηγόρος του αιτητή είναι ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη Αρ. 5 Ευανθία Παπασάββα, Αρ. 6 Αννίτα Βέρμα και Αρ. 10 Ντίνος Αποστόλου δεν είχαν την απαιτούμενη από το Σχέδιο Υπηρεσίας τριετή υπηρεσία σε θέση Λειτουργού Ευημερίας 2ης Τάξης.

Τόσο η Παπασάββα όσο και η Βέρμα απέκτησαν μεταπτυχιακό τίτλο το οποίο δε συνιστούσε απαραίτητο προσόν για τη θέση δυνάμει του Σχεδίου Υπηρεσίας και επομένως σύμφωνα με την παράγραφο (α) της Εγκυκλίου 614 ημερ. 3.3.82 αναγνωρίζεται ως υπηρεσία μέχρι 2 ετών.

Η Εγκύκλιος 614 προβλέπει:

"Μεταπτυχιακόν δίπλωμα ή τίτλος αποκτηθείς κατόπιν μελέτης εις το εξωτερικόν είτε υπό δημοσίου υπαλλήλου κατά την διάρκειαν της υπηρεσίας του είτε υπό προσώπου τινός προ του διορισμού του εις την δημοσίαν υπηρεσίαν, και

(α) μη συνιστών απαραίτητον προσόν διά την θέσιν, δέον να λογίζεται, βάσει του κανονικώς απαιτουμένου χρόνου διά την απόκτησιν αυτού, ως υπηρεσία ή πείρα μέχρι δύο ετών, κατ' ανώτατον όριον"

Σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας, ειδική εκπαίδευση ή μετεκπαίδευση στην κοινωνική εργασία/ευημερία θεωρείται πλεονέκτημα και όχι απαραίτητο προσόν. Συνεπώς εφαρμόζονταν οι πρόνοιες της Εγκυκλίου και ορθά αναγνωρίστηκε ο χρόνος για απόκτηση του μεταπτυχιακού ως υπηρεσία.

Μελέτη δε των στοιχείων του ενδιαφερόμενου μέρους Αρ. 10 Ντίνου Αποστόλου φανερώνει ότι η απαιτούμενη τριετής υπηρεσία υπάρχει. Από την περίοδο που απουσίασε από την υπηρεσία του για την παρακολούθηση κάποιου προγράμματος, δηλ. 23.4.85 - 16.8.85 οι πρώτες 28 μέρες ήταν με κανονική άδεια, επομένως η υπηρεσία του δεν θεωρείται ότι διακόπηκε γι' αυτό το διάστημα. Η 27.9.86 (δη-

λαδή η ημερομηνία που λήφθηκε από την Ε.Δ.Υ. η επιστολή του Γενικού Διευθυντή για πλήρωση της θέσης που είναι προαγωγής) είναι σύμφωνα με τη νομολογία η ημερομηνία κατά την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος Αρ. 10 πρέπει να κατείχε τα προσόντα που απαιτούνται. Από τα πιο πάνω στοιχεία φανερώνεται ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Αρ. 10 είχε την απαιτούμενη υπηρεσία.

5

ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 123/88

Είναι θέση του δικηγόρου του αιτητή ότι ο Διευθυντής εσφαλμένα δε σύστησε τον αιτητή και ότι η Ε.Δ.Υ. κακώς υιοθέτησε τη σύστασή του.

10

Ο αιτητής υστερούσε σε αρχαιότητα έναντι των ενδιαφερομένων μερών Αρ. 1-4. Όσον αφορά την αξία δεν είχε καλύτερες εμπιστευτικές εκθέσεις από το ενδιαφερόμενο μέρος Αρ. 1 τα δε ενδιαφερόμενα μέρη Αρ. 2-4 είχαν καλύτερες εμπιστευτικές εκθέσεις. Σύγκριση με τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη φανερώνει υπεροχή αυτών σε σχέση με τον αιτητή, αναφορικά με τις εμπιστευτικές εκθέσεις. Δε συμφωνώ με τη θέση ότι η αντικειμενική εικόνα των υποψηφίων απέκλειε ή ερχόταν σε αντίθεση με τις συστάσεις του Διευθυντή.

15

20

Επιπρόσθετα ο δικηγόρος του αιτητή προβάλλει το επιχείρημα ότι ο Διευθυντής των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας λανθασμένα ενήργησε ως προσυπογράφων λειτουργός των εμπιστευτικών εκθέσεων του αιτητή χωρίς να έχει οποιαδήποτε απ' ευθείας γνώση αυτού.

25

Κατά τη γνώμη μου δεν υπάρχει οποιαδήποτε παρατυπία. Ο Διευθυντής, σαν ιεραρχικά προϊστάμενος των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας μπορούσε να συλλέξει πληροφορίες είτε από τις προσωπικές του επισκέψεις, τις εκθέσεις και από τους υφισταμένους του, ώστε να διαμορφώσει τη δική του άποψη για την αξιολόγηση και ετοιμασία των εμπιστευτικών εκθέσεων. (Βλ. Μέττας v. Δημοκρατίας (1985) 3 Α.Α.Δ. 250, Αλεξάνδρου v. Δημοκρατίας (Υποθέσεις Αρ. 86/84, 87/84, 216/84, 323/84, 233/84, 234/

30

35

84 η απόφαση δόθηκε στις 23.11.89).

5 Με αναφορά σε όλες τις προσφυγές, κανένας από τους αιτητές δεν ικανοποίησε το Δικαστήριο ότι έχει καταφανή υπεροχή έναντι οποιουδήποτε των ενδιαφερομένων μερών. Το Δικαστήριο τούτο κατέληξε να μην επέμβει εφόσον η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Ε.Δ.Υ.

10 Για τους λόγους που αναφέρθηκαν πιο πάνω, όλες οι προσφυγές απορρίπτονται. Δεν εκδίδεται οποιαδήποτε διαταγή για τα έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.